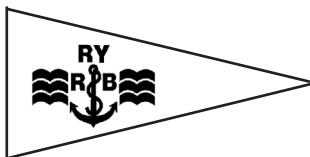

BLAD NR. 4/02
DECEMBER

Ankret

RY Bådlaug

Ry Marina
Siimtoften 13, 8680 Ry
Tlf 86 89 29 90

Email: ry-marina@mail

Bestyrelse:

Formand:	Leo Nielsen	86945504
Næstformand:	Folmer Nielsen	86891973
Kasserer:	Helga Mortensen	86890102
Bestyrelsesmedlem:	Kurt Dan Jensen	86891791
Bestyrelsesmedlem:	Kaj Jensen	86891789

Bestyrelsessuppleanter:	Mogens Weigelt	86892642
	Kim Würtz	86571082
Sekretær:	John Salling	86890519

Udvalg(s-formænd):

Hus- og pladsudvalg:	Søren Nikolajsen	86951313
Broudvalg:	John Pedersen	86890452
Malerudvalg:	Valdemar Mortensen	86853079
Sikkerheds- og miljøudv:	Børge Thykier	86936540
Fest- og aktivitetsudvalg:	Jytte Syska	86892532
Navigationsudvalg:	Kai Rasmussen	86846224
Radioudvalg:	Jens Chr. Jensen	86891603
Redaktionsudvalg:	Niels Hovgaard	86891671
Silkeborgsørernes Brosamarbejde:	Leo Nielsen	86945504
Ry- og Silkeborgsørernes Brugerråd:	Leo Nielsen	86945504

Havnekontoret Telf. 86 89 29 90

Kontortid: Hver mandag fra 18.30 til 19.30

Vi er på kontoret for at hjælpe dig.

Hvis du har spørgsmål, eller hvis du mangler diesel til din båd - så kom ned på marinaen i vor åbningstid.

Havnefoged Kurt Dan Jensen
Havneassistent Mogens Weigelt
Havneassistent Kim Würtz

NYE MEDLEMMER - DET ER OGSÅ OS!

Redaktion:

Else Jensen
Hanne Thykier
Jens Hvass
Kurt Nielsen
Birger Madsen
Niels Hovgaard
(Ansvarshavende)

Forsidebillede:
Standerstrygning
i strålende vejr.

Ank'ret

Medlemsblad
for
Ry Bådlaug

Udkommer:

Ultimo marts
Ultimo juni
Ultimo september
Ultimo december

NB! NB! NB! NB!
**ABSOLUT
SIDSTE FRIST**
for aflevering af
indlæg til næste
nummer af
ANK'RET er
den **1. Marts 2003**

Tryk:

Dixit Them
Tlf. 86 84 70 22

Vigtige telefon numre

**Vandforening
(begrænset/lokal):**
Ring Ry Kommune,
Teknisk Forvaltning

Tlf. 86 89 15 55

Udenfor kommunens åbningstider ringes til chefen for Teknisk Forvaltning
Knud Martin Kjeldsen

Tlf. 86 89 31 12

**Vandforening
i større omfang:**

Ring alarmcentralen **Tlf. 112**

Ulykker til søs:

Ring alarmcentralen **Tlf. 112**

Falck

Tlf. 112

Skanderborg Politi

Tlf. 86 56 14 48

Silkeborg Politi

Tlf. 86 82 39 00

Søværnets Operative Kommando

SOK: Tlf. 89 43 30 99

Havnefogeden Horsens

Tlf. 20 80 13 38

**Amtsregistrering af både/
afmelding/ændring**

ring til Birthe Sandgård direkte **Tlf. 89 44 67 89**

Gæsteregistrering af både

Statoil, Randersvej 8, Ry
Tlf. 86 89 12 88

Leo Nielsen

Formanden har ordet !

Så skete det, som absolut ikke må ske, alligevel. En tragisk bådulykke på søerne kostede to mennesker livet. En forfærdelig realitet, som ikke kan undgå, at man stiller spørgsmålet ”hvordan kunne dette ske”, og dernæst; ”er der noget vi kan gøre, for at det ikke sker igen.” Jo mere man tænker over dette, jo mere klart står det, at der på en gang er tale om noget helt elementært, der som sådan skulle være enkelt at gøre noget ved. På den anden side, indgår der så mange tilfældigheder, at det aldrig bliver muligt at sige ”det sker ikke igen.”

Til det elementære er det jo sådan, at uden tekniske fejl på båden, sker der jo ingen ulykker. Så er båden sikret mod tekniske fejl, skulle den sag være i orden. Ok, dette er vel nærmest utopi. Ingen dele i båden kan være fejlfri i evigheder, så fejl vil opstå. Så må vi også sikre os den anden vej rundt.

Når fejl så uundgåeligt vil opstå! Hvor godt rustet er vi så til at bringe os sikkert i land? Erkender vi, at fejl opstår, kan vi jo ikke lægge for megen vægt på redningsudstyret i båden. Udstyret skal være tilstede i båden, det skal være til at komme til, og ikke mindst det skal virke til enhver tid. Prøv med jævne mellemrum at tænke igennem, hvordan man ville gøre, hvis det værst tænkelige skulle opstå. Jo mere en procedure er gennemtænkt, jo mindre er risikoen for irrationelle panikhandlinger. Samtidig kunne man jo så passende også lige kikke lidt til redningsudstyret og sikre sig,

at der ikke er stuvet andet gods ned over udstyret, og som kan besværliggøre fremtagningen. Tænk på bådens indretning. Jeg vil vædde på, at det som gæst i de fleste både, er nemmere af finde en flaske vin end en redningsvest. Jeg vil selvfølgelig håbe, jeg taber dette væddemål.

Nu kan sikkerheden jo også forbedres meget ved at holde båden og bådens installationer i orden. Der er ikke plads for udtrykket ”godt nok”. Enten er tingene i en tilstand, som de skal være, eller også er der behov for, at gøre noget ved dem. Der er ikke forskel på, om man ”kun sejler på søerne” eller om båden også bruges på havet. Tingene skal være i orden, og fejl og mangler bør ikke accepteres, men udbedres hurtigst muligt.

Brug medlemmerne som sparring. Er der ting omkring redningsudstyr eller en båd, som måske ikke signalere den største grad af sikkerhed, så brug klubmedlemmer eller nabobådene til at drøfte dette med. Uanset hvad problemet er, vil der altid være nogle, som enten har arbejdet med samme problem i sin båd eller, eller hvad der også ofte forekommer, har emnet som fagligt erhverv. Der er altid nogen, der kender nogen, der sidder inde med informationerne.

Brug også sikkerhedsudvalget. Den gruppe af medlemmer, der har meldt sig til udvalget, ligger jo inden med en del viden om, hvorledes tingene bør være. Er der sikkerhedsmæssige spørgsmål, som udvalget ikke umiddelbart har indsigt i, har udvalget mulighed for at supplere sig med det fornødne.

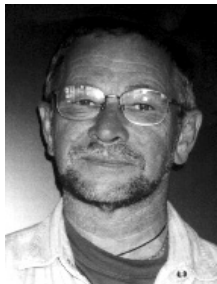
Havnen er nu gået i vinterhi. Klubstanderen er halet ned, bådene er sat på land, og vinterarbejderne er gået i gang. På havnen er der jo som altid reparationer, der skal foretages. Der skal ikke igangsættes så store nybygningsprojekter. Derimod skal der opføres en carebro mere ved bro C, og der skal rettes nogle agterfortøjningspæle.. Tilsvarende er det besluttet af renovere slæbestedet, således at det fremover kan bære større akseltryk. Der bliver således fortsat liv på havnen om lørdagene.

Til slut vil jeg ønske alle medlemmer en god jul og et godt nytår.
Leo

Flag V: Jeg ønsker hjælp!

Det Hvasse hjørne

Jens Hvass

Medlemskontingent og havneleje

Selvom vi nu er midt i vinterens hjerte, er det alligevel på tide at tænke på den forestående sæson som fritidssejlere på Silkeborgsøerne – og første skridt i den retning er at sikre sig en plads i Ry Marina til sæson 2003.

Girokort på både havneleje og kontingent for foreningsåret 2003 vil dumpe ind ad din brevsprække hen imod nytåret – og **begge** girokort skal betales ultimo januar, hvis man vil sikre sig bådeplads, idet vedtægterne kræver, at en pladsejer/-lejer også er medlem af Ry Bådlaug. Tingene hænger sammen, og derfor samtidig betaling af begge girokort.

Læg ikke girokortene for langt væk, idet en overskridelse af betalingsfristen medfører et rykkergebyr, hvis kassereren skal hen og rykke for en af de 2 betalinger. Tænk på vores hårdtarbejdende kasserer og spar hende for bøvlet med rykkergebyrer – hun har nok at se til i forvejen.

Husk også, at det er en betingelse for at deltage i Ry Bådlaug/Ry Marinas generalforsamling i februar, at girokortene er betalt.

P

Årets standerstrygning søndag den 27. oktober.

Trods et ualmindeligt dårligt vejr – eller netop derfor – havde rigtig mange medlemmer fundet vej til vores traditionelle standerstrygning.

Kun formanden og næstformanden vovede sig under dække af paraplyer ud i regnvejret for at afvikle henholdsvis årets standerstrygnings tale og for at nedtage Ry Bådlaugs stander for denne sæson.

Efter en sang myldrede de mange medlemmer ind i Skimminghus, hvor alle hyggede sig med kaffe, rundstykker og en enkelt øl

P

Udmeldelse af Ry Bådlaug/salg af bådeplads

Efter § 6 i vedtægterne skal udmeldelse af Ry Bådlaug ske senest pr. 1. januar ved skriftlig henvendelse til bestyrelsen/havnekontoret senest 30 dage forinden – altså pr. 1. december.

Har du af en eller anden grund allerede besluttet dig for udmeldelse af Ry Bådlaug, og har du glemt anførte frist, som jo nu allerede er overskredet, så kontakt alligevel snarest muligt bestyrelsen eller havnekontoret og gør opmærksom på din beslutning.

Bedre sent end aldrig, da det er et trøls stykke arbejde for kassereren at sende rykkere til personer, der allerede har besluttet sig for udmeldelse.

Husk også så hurtigt som muligt at gøre havnekontoret bekendt med, at din plads skal sælges. Det letter vores havnemester meget, hvis han har god tid til at finde næste køber i venterækken, da han

ofte er nødt til at kontakte flere, inden køberen er fundet.

P

Adresseændring, ny båd m.v.

Har du skiftet adresse, fået nyt telefonnummer, ny båd/bådnummer eller er der sket andre ændringer vedrørende det enkelte medlem og medlemmets båd, så kontakt snarest muligt havnekontoret, så ændringerne kan blive ajourført. Kun hvis alle oplysningerne i Ry Bådlaugs medlemsregister er korrekte, har vi mulighed for at komme i hurtig kontakt med dig, hvis der f.eks. skulle være sket et eller andet med din båd.

Tyveri og hærværk på bådene er desværre ikke et ukendt begreb, og netop derfor er det uhyre vigtigt, at Ry Bådlaug har det rigtige telefonnummer – også gerne dit mobilnummer, så du er til at få fat i – hvis uheldet er ude.

P

Vinteroplægning af både

Som det er alle – eller i hvert fald de fleste – bekendt, skal alle både være trukket på land senest den 15. november, medmindre man af en eller anden årsag har fået en dispensation af bestyrelsen.

I år oplevede vi det gladelige, at kun 3 bådejer skulle rykkes for optagning af sin båd. Få dage efter sidste frist, havde de sidste 3 også forladt Ry Marina. Sådan skal det være – når vi ikke har lønnet mandskab til at gå og holde medlemsskaren op i vinden.

Nu henligger havnen tørt for både, så reparationsholdene og brobyggerne kan komme i gang med deres arbejde.

Hvor dyrt blev det så?

Overskriften refererer til en speedbådssejlers adfærd en skøn sommeraften den 17. juli i år umiddelbart før en sommerkoncert i havne pavillonen.

Skipperes sejlads og adfærd kan i læse i Ankret nr. 3 2002 – side 5. Nu er bødeforelægget sendt ud, og skipperes adfærd er takseret som følgende:

Skipper manglede speedbådsførerkort – pris kr. 3.000

Skipper havde ikke sørget for redningsveste – pris for 8 personer kr. 4800

Skipper havde gemt gæstenummerpladerne i båden – pris kr. 500

Skipper stod og pissede på græsset ved stien nær pavillonen – pris kr. 1000

Summa summarum kr. 9.300 for en yderst upassende adfærd og rigtigt dårligt sømandsskab.

P

Hertil skal så lægges et beløb, som skipper kom til at betale for ved sine store hækbølger i inderhavnen at forårsage ridser op og ned ad siden på en båd, der lå fortøjet ved kajen.

Vi kan ikke forhindre, at der kommer farlige tåber til ”vores farvande”, men vi kan tage kampen op og forsøge at ramme dem med ovennævnte virkemidler. Jeg tror ærlig talt at ovennævnte skipperes smil stivnede, da han så regningen for at spille Karl Smart i Ry.

P

P Månedens tankestreg

En ven er en, som ved alt om dig

– og *alligevel* holder af dig!!!

P

Den naturlige spalte

eller: **Manden ved bålet**

Kurt Nielsen

Vinteren er nu for alvor over os og hele flåden forlængst lagt på bukke og pakket godt ned under plastik og presseninger så nedbør og fygesne holdes ude. Vi selv opholder os meget mere tid inden døre hvor der er lunt og godt.

Vores fuglebestand er blevet reduceret, til kun at omfatte de arter som er tilpassede vort klima, samt nogle få hårdføre turister nordfra som sjaggere, dompapper og kvækerfinker.

I hårdt vejr sidder de og trykker hvor der lidt læ i krat og buske med hovedet trukket godt ned i dunjakkerne.

Hvis vi er flinke til at fodre, flokkes de livligt ved foderhuset hvor hakkeordenen og den stærkes ret helt tydeligt slår igennem. Det er helt utroligt så mange små dejlige oplevelser man kan have af at sidde og betragte livet omkring sådan et foderhus og studere fuglene på nært hold.

Og her forekommer der slet ingen fordukkende afbrydelser af reklamer og andet flimrende bras,

jammer og ulykker som vore monopoliserede TV selskaber's Guruer tillader sig hælde i hovedet på os, hvis ikke vi siger fra ved at slukke for skidtet. Men programmerne er vel omhyggelig valgt ud fra devisen om, "at næst efter egen succes så er andres ulykke ikke at foragte". Jeg synes det er træls både at se og høre på, men måske er det mig der er afsporet og ikke bare holder kæft trit og retning og accepterer forholdene i folden. (Undskyld hr. redaktør.)

Tilbage til foderhuset hvor der kan komme besøg af sjældne fuglearter som man måske ikke umiddelbart kan genkende, så er det jo bare med at få fat i fuglebogen og eventuelt kikkerten, og så finde ud af, hvad det er for en pusserløjelig fugl der er kommet til for at deltage i åbent hus arrangementet på "Restaurant brædtet".

Her ved hellig tre konger tiden 6. januar så skal julegranen i følge gammel tradition ud af huset. Og hvis man i et øjeblik af overstadigt julehumør har luftet muldvarpeskindet og investeret i en ædelgran som nobilis eller nordmanns kan den fint genanvendes udenfor.

Anbring den et bekvemt sted i haven eller ved foderhuset hvor den kan give lidt ly og læ for fuglene. De vil gerne have sådan nogle gemmesteder at ty til hvis spurvehøgen skulle

komme jagende på et af sine hastige besøg. Men den skal jo også leve, og den holder samtidig vor fuglebestand årvågen og sund, idet sløve og svagelige individer helt sikkert er sat på høgens spisekort.

Sådan et spurvehøgeangreb er imponerende at se på, hvis man

ellers når at opfatte hvad det er der sker. Der er helt klart tale om et overraskelsesangreb. Den kommer lynhurtigt og lavt stygende, ja man kan faktisk godt sige "under radarhøjde", og ve den fugl der ikke kommer væk i tide, den er prisgivet når høgen slår fangerne i den. Det efterfølgende måltid kan godt være lidt barskt at se på, men sådan er naturen altså indrettet, æd eller bliv ædt.

Det er jo devisen om fødekæden som vi selv her i vor såkaldte civiliserede tid er så heldige at være øverste led i, ihvertfald hvis vi lader være med at tage på ensomme vandreture på Afrikas savanner, for så kunne det jo godt være der var en eller anden mindre kræsen sulten hyæne som fik sig et nemt måltid.

Det siges jo, at menneskeslægten

kun har overlevet fra urtiden på grund af dårlig lugt og smag, og det skal såmænd nok også passe.

Nu er det jo ikke alene fuglene der kan fodres om vinteren. Hvis man er så heldig at bo tæt op ad skov eller skovagtig beplantning, så prøv at lægge en håndfuld hasselnødder ud på et foderbrædt der er placeret på et træ i nærheden. Hvis Egon egern så bor der i nabolaget og han en gang har fundet nødder på brættet, så kommer han helt sikkert igen, og han kan med tiden blive temmelig tam for ikke at sige noget fræk også. Hvis der er mangel på hule træer sover han meget gerne i stærekasser, og i hårdt vejr "lukker han døren efter sig" ved at sætte en snebold i hullet når han er gået ind, han bryder sig nemlig heller ikke om træk.

Lige for at slutte fodringen af skal det nævnes, at man jo kan forsøge at betale "beskyttelsespenge" for sine krokus- og tulipanløg ved at lægge lidt rodfrugter som gulerødder og rødbeder ud under en trækasse til markmus og mosegrise. Så lader mosegrisene måske løgene være i fred, ihvertfald så spiser de da ikke tulipanløg medens de gnasker gulerødder.

Og nu til noget helt andet, med et tilbageblik på sensommeren og starten af efteråret der udartede sig til en lang tør periode med indian sommer og temperaturer oppe omkring 25 - 30 grader kunne vi så efterfølgende konstatere, at svampesæsonen stort set udeblev i år. Og da regnen

endelig kom var det for sent, så var vi for langt henne på året. Men der må have været andre steder hvor svampene har floreret, idet Brugsens hylder som ikke før set, bugnede med et stort udvalg af vilde svampe, formodentlig plukket i Østeuropa.

Men som nævnt i en tidligere spalte, så er sæsonen for østershatte og fløjlsfod igang nu ved denne tid, og så kunne det jo være, at vi var lidt mere heldige med dem.

Bladene på træerne holdt sig længe i år og så der har været rigtig mange hasselnødder, og det skulle ifølge et gammelt mundheld spå en hård vinter, og kommer den og der bliver lagt låg på søerne, så kunne en gammel tradition som isfiskeri jo genoplives. Her i Søhøjlandet har der fra gammel tid været tradition for supplere kosten om vinteren ved at fange "knuder" (ferskvandskvabber) på søernes dybeste steder gennem huller i isen. Og allerbedste tid for dette fiskeri skulle være om natten i frost og måneskin midt i januar. Det kunne jo komme an på en prøve sammen med alt hvad man ejer og har af termobeklædning.

Knuden er vor eneste torskefisk der lever i ferskt vand, og med dem er det som også kendt andre steder fra hunkønnet der har bukserne på, ihvertfald indtil de lader sig fange. Og her er bukserne spiselige og smager nøjagtig lige så godt som bukserne fra en saltvandstorsk. Kødets på knuden er lidt mere fast end på en torsk, men det smager rigtig godt, selvom der nok ikke er ret mange af jer der

har prøvet det, men det kan der jo også laves om på, det er jo altid spændende at prøve noget nyt, eller skal vi sige gammelt og leve lidt ligesom vore forfædre gjorde. Nu er det nye år lige op over, og nytårsaften med alle nytårsfortsætterne som mange har glemt allerede nytårsdag. Her er et nytårsfortsæt jeg vil anbefale alle, og

Knude (ferskvandsfisk)

det er nemt at huske og lyder i sin enkelthed "tænk positivt". Fastholdes den livsstil så bliver livet meget lettere at leve, både for Jer selv og dem I omgås. Og dermed ønsker jeg alle skippere og gaster i Ry Bådlaug et rigtig godt nytår og en god sejlersæson 2003.

Kurt

Det er muligt, De er kunstmaler, men jeg vil højst give Dem 100 kroner for det maleri!

- 100 kroner - jamen alene lærredet har kostet 200 kroner! - Ja'e, men da var det også rent!

Birthe Rasmussen

Vi skal på havet igen i år, og denne gang alene. Ikke fordi vi ikke gerne ville ha' fulgtes med nogen andre, det ville vi, men fordi det ikke rigtig flaskede sig mht. ferie tider.

Så onsdag den 26 juni får vi kørt båden til Marselisborg havn, hvorfra vores sommertogt skal gå.

Fredag den 28 er vi færdige og indtager båden. Vi kommer dog ingen steder, for det blæser en sand pelikan. Men vi er ved godt mod, for vejret kan jo hurtigt ændre sig, og i mellemtiden kan vi få gjort båden kampklar, ordnet vinduesviskere, lavet fortøjninger, sat strøm til køletasken og få installeret vores nye ekkolod.

Søndag er vi stadigvæk i Marselisborg, men nu skal det snart være, for vejrudsigten for mandag siger godt vejr og kun let til frisk vind. Tirsdag skal vinden igen tage til, så vi beslutter os for et langt stræk, så vi kan blæse inde i en by hvor der er noget at se på.

Mandag morgen kl. 8 tager vi fortøjningerne og sejler mod Als, nærmere bestemt Sønderborg. Men.. ikke så snart er vi kommet udenfor havnen, før jeg kraftigt overvejer, om jeg virkelig så gerne vil ha' en Najad. Om alt det her med at sejle ikke bare er en idé, som jeg har fået. For vi vipper – meget. Og jeg kan ikke li' det. Jeg bliver faktisk ret bange, hvilket overrasker mig. Så jeg ifører mig i min "dødsangst" redningsvest, og klamrer mig til lidt af hvert.

Lidt efter lidt, jo længere vi kommer, uden at gå til bunds, forsvinder min angst dog, og jeg kan begynde at nyde livet igen. Bortset fra bølgerne går det nu også stille og roligt derudad, og det viser sig, at vi har stor glæde af vores selvstyrer, som stort set klarer sejladsen for os.

Vi skal jo også langt, ca. 13 timer og 100 sømil bliver det til, inden

Så blev det igen sommer.

vi kan lægge til I Sønderborg – og så lige ud for slottet, flottere kan man vist ikke gøre det.

Vi går lige over torvet, og får noget dejligt mad, inden vi lægger os til at sove. Dagen har været lang og hård, så det skal gøre godt med en lang nats hvile. Men hold op hvor båden nu ruller. Det føles, som om vi bliver kastet frem og tilbage i "sengen". Bent falder dog i søvn ved at stemme benene imod siden af båden, jeg sover kun i små intervaller, og kl. 5.30 giver jeg op og står op. Og hvor er det dejligt, solen skinner fra en stort set skyfri himmel.

Da vi har spist morgenmad, går vi

snart finder jeg mig på gulvet med ryggen mod den ene side af båden og fødderne mod den anden. Der er vist lidt kylling i mig modsat Bent, som er ret upåvirket af situationen. For at have noget at give mig til, mens jeg alligevel sidder der, giver jeg mig til at smøre rugbrødsmadder, og således indtager vi så frokosten. Senere da bølgerne lægger sig, får vi en kraftig regnbyge, og selvom vi gerne snart så lidt sol, så er det alligevel vanvittig flot, for dråberne på vandet ligner millioner af diamanter på dyb-grønt fløjl. Ellers går det godt, og gennemsnitlig sejler vi ca. 7 knob, men

Sønderborg Slot

en tur op i byen, som er meget køn med dens mange gamle huse og små gader. Husmurene fortæller deres egen historie om byen, for rundt omkring sidder store og små skilte, som beretter om tidligere tiders stormfloder.

Byen er også præget af, at danskerne engang ofte var i krig med vore omkringliggende naboer, for midt i Sønderborg, helt ud til vandet, ligger Sønderborg slot, som er et museum, overvejende for Sønderjyllands historie. Så da det også regner onsdag, bruger vi vores tid her.

Torsdag den 4. juli sejler vi videre mod Kerteminde. Dagen starter flot med sol og uden særlig vind. Det skal dog snart ændre sig, og

da vi når Rudkøbing, skyder vi en fart på 10,2 knob. Der er så meget nordgående medvind og medstrøm, at bøjerne faktisk er under vand, hvilket er et underligt syn. Tidligt om aftenen kan vi lægge til i Kerteminde lystbådehavn, efter endnu en dag uden havari.

Kerteminde er en meget køn lille by, men uden de store seværdigheder. Lige ved siden af lystbådehavnen har de dog marinecenteret "Fjord og bælt" som klart er et besøg værd – også selvom man, desværre, ikke har børn med.

Stedet er tydeligvis en stor turistattraktion, for det vrimler med mennesker, som ivrigt iagttager marsvinene Eigil og Freja blive fodret og trænet, og lidt senere

også de fire sæler, som ligeledes bor på stedet. I lokalerne finder man rigtig gode udstillinger om Danmarks farvande og fiskene i dem.

I Kerteminde får vi også tid til at vaske båden, som klart trænger til en omgang ”ferskvand” og sæbe. Så vi gnutter løs og især kalechen får en ordentlig omgang af Bent, og efter et par timer fremstår båden som – næsten – ny. Men – oh ak og ve – næste morgen, da vi vågner i styrtende regnvejr, er båden våd, våd. Vi har simpelthen vasket al imprægneringen af. Der er ikke andet at gøre end at lægge håndklæder ud og så vente på godt vejr, så vi kan imprægnerer på ny. Det får vi heldigvis over middag, og så kan vi igen sidde i tørvejr.

Søndag den 7. juli tager vi fortøjningerne, og sætter kursen mod Odense. Det er der ikke mange, der gør – højst 10 om året - fortæller havnefogeden, som ankommer til havnen, lidt muggen over at være blevet forstyrret i eftermiddagskaffen. Det er nu også et langt sejtræk at sejle gennem Odense fjord – 1½ time tager det – i siksak mellem røde og grønne bøjer. Dagen efter sætter vi kurs mod Samsø, for nu kommer det gode vejr. Endelig er jeg fri for at vende kortet på hovedet..

Jeg har aldrig tidligere været på Samsø, men jeg finder hurtigt ud af, at det ikke er sidste gang jeg kommer – for her er bare dejligt. Vi lægger til i Ballen havn i dejligt vejr og udenpå – og imellem - mange andre.

Mandag kikker vi os lidt omkring i den lille by og dagen efter tager vi så, i strålende sol, resten af Samsø – på cykel. Ca. 45 km bliver det til, men så er vi også både trætte, solskoldede og har ømme bagdele, så aftensmaden nydes på en af Ballens restauranter, roterende rundt på stolene for at finde den mindst ”ømme plet”. Som vi forlader restauranten begynder det at smådryppe, for kort tid efter at slå over i det mest fantastiske tordenvejr, vi endnu har oplevet. Folk står på deres både og kikker ud over havet for at beundre vejret, for det lyner og tordner, som var det en ny blitz – denne gang bare over Samsø. Uvejret bliver fulgt op af et vanvittigt regnvejr og vindstød på op til 25 m. pr.

Nogen skal jo sørge for provianten

sec., så nattesøvnen bliver i den grad forstyrret.

Derfor – og også på grund af vores ømme bagdele – bliver onsdag helliget til at lave et absolut minimum – dejligt for én gang skyld.

Torsdag den 11 juli tager vi for sidste gang i denne omgang fortøjningerne og drager hjemad mod Marselisborg Havn.

Det har været en dejlig ferie, og trods dårligt vejr og alt for høje bølger – ja så vil jeg nu stadigvæk gerne ha’ en NAJAD.

Forkortet lidt red.

Ferieturen ad Pommern til. Del 2.

”Morgenandagten” eller ”skippermødet” på broen i Boizenburg havde givet vor tilfredshed med gårsdagens sejlads lidt af den drejning. Efter mødet med den lokale sejler, som i bramfrie tyske verber, gav tydelig udtryk for, at han ikke kunne se noget som helst fornøjeligt i at sidde på en våd bænk i morgensol med en kold øl og planlægge dagens sejlads, stod vi tilbage med en noget usikker melding om hvad vi havde foran os. Man kan også sige, at der blev sat lidt spænding på den kommende sejlads.

På turen til Boisenburg havde vi oplevet enkelte både der ret ufri-villigt havde overset de særlige markeringer der viste hvor man burde sejle på Elben, og som følge heraf stod fast på en sandbanke. Vi oplevede endog et forsøg på at trække en større båd fri, hvilket ikke var helt uproblematisk. Den lokale (ikke øldrirkende) sejler for sådanne findes åbenbart, fortalte os, at den strækning vi havde sejlet ikke var særlig vanskelig, men at der derimod var meget lidt vand på strækningen mellem Hitzacker og Dömitz. Netop denne strækning havde vi sat som dagens mål.

undgås. Busters ekkolod drillede dog en del på turen. Det viste ingen vand hvor der var rigeligt med dybde og nogle gange var det lige omvendt. Fejlen har formentlig været flydende sand i vandet på grund af strømmen, for efter at vi havde forladt Elben var der ingen problem. Der var ingen bundkontakt på turen så vi må jo have holdt den rigtige slalom-sti, hvor vanddybden var over 1,2 m som kunne ses på de forbisejlende pramme.

Vi sejlede forbi Hitzacker, og kunne se den hyggelige by inde på styrbords side. Vi valgte dog at sejle forbi og holde kursen direkte mod Dömitz, så måtte vi se på tilbagevejen, om der blev tid til at bese byen.

Anløb Dömitz sidst på eftermiddagen i 32 graders varme og fuldstændigt stille vejr og fandt et par udmærkede pladser i yderhavnen. Her var der en smule skygge fra nogle fabriksanlæg på land og der var mest muligt åbent for den smule brise der af og til kom indude fra Elben.

Uvejret.

Dömitz yderhavn er en lang smal kanal på omkring en kilometers længde, kanalen er mellem to høje diger og næppe mere end 50

meter bred. Den strækker sig lidt snoet fra Elben og ind til byen Dömitz. Inderst i kanalen lige ved byen er yderhavnen. Inderhavnen i Dömitz, er på den anden side af slusen.

Vi lå godt bundet i yderhavnen. Havnen var beregnet for meget større både end vores, så alt var meget solidt.

Først på aftenen medens der var aktivitet i kabysserne med at få aftenens menu klar kunne vi se en ændring i vejret. Pludselig blev det meget varmt og luftfugtigheden steg så varmen følte endnu mere trykkende. Barometeret i Buster stod fast mod det nederste stop hvilket betyder at barometerstanden var under 970 millibar. En halv time senere kunne vi ude i horisonten se en meget stor og mørk sky komme nærmere. Ebbe havde lige bragt meteorologien på bane med en bemærkning om, at vi jo nok snart skulle se at få lukket bådene for nu blev det snart uvejr. Ebbe havde næppe fuldført sætningen før alt var kaos, duge og kalechen flagrede omkring os. Med nød og næppe fik vi knappet kalechen på. Der skulle mange hænder til at holde den fast, men det lykkedes til sidst.

Til sidst sad alle i Buster og kunne iagttage den voldsomme orkan der med sekunders varsel rasede hen over havnen. Den lille

Turen forløb nu fint. Der blev selvfølgelig sejlet meget nøjagtigt, vi skulle ikke nyde noget af bundkontakt hvis det kunne

kanal var med et forvandlet til et frådende hav med bølger der var mere end en meter høje. En time efter stilnede stormen af og der begyndte en kraftig regn, som varede det meste af natten.

Dagen efter kunne vi erfare gennem radio og aviser, at uvejret havde trukket et bælte tværs over Tyskland med voldsomme ødelæggelser. Værst gik det ud over et område lidt syd for os, fra Magdeburg og til Berlin. Et utal af huse og skovområder var beskadiget. På en af øerne i de søer der omkranser Berlin anrettede uvejret en frygtelig skade. En lejrskole havde slået sig ned på øen og uvejret fjernede alt, telte og materiel. To skoleelever omkom og flere blev kvæstet af de væltede træer.

Det seje træk.

Vi gjorde klar til afsejling og skulle nu ind på kanalnettet mod Müritz. Müritz Elde Wasserstrasse. Strækningen er 180 km lang og med et utal af sluser undervejs. Kanalen er åbnet i 1572, men er fornyet og udvidet flere gange siden. I DDR tiden er der imidlertid intet foretaget hvilket tydeligt ses af, at broer og sluser er forholdsvis små og kan ikke klare ret mange af de erhvervsskibe der sejler i dag. Den sejlads der nu foregår er alene rettet mod turister i egen eller lejede både, samt nogle få turistbåde bygget efter slusernes mål.

Efter DDR tiden er alle sluserne renoverede. De fremstår alle som ret nye, men selvfølgelig med de gamle mål. Eneste undtagelse er slusen ved Dömitz som er komplet nybygget og noget større end de øvrige.

Turen op ad kanalen foregik meget i konvojsejlad. Det antal både der kunne være i en sluse fulgtes stort set på hele dagsdistancen. På første dag syntes vi, at vi havde gjort et stort stykke arbejde mod målet "Müritz". Vi havde været

undervejs i næsten 9 timer, og kunne da vi havde fortøjet i havne om aftenen konstatere at vi havde tilbagelagt 16 sømil og passeret 8 sluser. Der var langt igen.

Havnen vi lagde ind til var ret speciel. Hidtil havde der ikke været egentlig havn på stedet, men blot en anløbsbro ud for et gæstgiveri. Gæstgiveriet havde nu fået udgravet et stort bassin som skulle indrettes til havn. Der var et fint bolværk rundt om havnen, men ingen pullerter at binde på. „Ikke noget problem“ sagde havnemesteren „læg jer ind i havnen, så kommer jeg med pullerter og en skruemaskine“. Havnens første pladser blev indrettet nøjagtig til Frynsen og Buster, vi skulle blot sige hvor vi ville have klampen til at sidde. Senere gentog det sig med mange andre båd størrelser.

Nå han laver det jo nok om på et tidspunkt, men sjovt var det at besøge en havn, hvor havnen tilretter sig bådene og ikke, som vi jo er vant til at rette vore fortøjninger ind efter havnen.

Lukket inde

Næste morgen var en fredag og vi havde besluttet at tage en havnedag i "en rigtig by" om lørdagen. Spørgsmålet var så at finde en "rigtig by". I øjeblikket var vi langt uden for lov og ret, og selv om vi på kortet kunne se at byen Parchim kun var cirka 35 km væk,

så var det jo sikkert noget af en dagstur af vandvejen. Nå der var ikke andet for end vi måtte videre og sejlede allerede kl 8.30 og nåede Parchim lidt før klokken 18.00. Det var selvfølgelig for sent til at finde havnepladser.

Det gjorde nu ikke så meget, lige overfor lystbådehavnen og som en del af havnen, der egentlig lå nærmere byen, var der en cementkaj hvor der ingen både lå. Kajen tilhørte et foderstoffirma, som havde lukket ned for weekenden. Der var fint to pladser hvor vi kunne ligge langskibs til det kaj anlæg der var beregnet for fragtbåde.

For at komme iland måtte vi op over en den høje cementkaj, flette os igennem et hegn og over en indhegnet plads. Folk på havnen fortalte at porten til pladsen aldrig blev lukket. Så det var jo fint, så var der nem adgang til byen. Efter aftensmaden travede vi en tur op gennem byen, som var meget hyggelig, der var mange gamle huse, men byen bar dog tydeligt præg af, at meget har stået stille i en meget lang periode.

Næste morgen!! Af sted til bageren efter morgenbrød, op på cementkajen, gennem hegnet og hen over parkeringspladsen ved foderstofforretningen med folde

cyklen på ryggen, og hvad ser man?? Porten er lukket. Denne port som tydeligvis sjældent har været lukket, i går groede der stokroser igennem den, nu var den drejet i en ny position, aflåst og vi var lukket inde. Kan man ikke planke den?, måske i de yngre dage men nu, ægte tysk jerngitterport med pigtråd på toppen. Der var kun vandvejen tilbage. Ok tilbage til båden.

Ovre på den anden side af kanalen, ved lystbådehavnen var en båd ved at sejle. Buster blev flytte over på den frie plads. I Frynsen var der endnu ikke liv. Vi undrede os lidt over at Frynsens besætning kunne sove så længe, forklaringen kom senere. Frynsen var fortøjret lige ved et tagnedløb fra fabriks-hallen. I nattens løb havde det regnet meget og det viste sig at nedløbsrøret var defekt. Vand fra taget i 4. sals højde havde fosset ud af defekten i nedløbsrøret og ned over taget på Frynsen, så der blev ikke sovet under bygerne.

Op ad formiddagen og efter flere forhalinger havde vi tilkæmpet os havnens to bedste pladser med egen solterrasse og skyggefulde træer. Her var også muligheder for både vand og strøm, når blot man havde fundet ud af det rette møntsystem. Det var ikke så ofte vi kunne finde strøm så efterhånden var det jo blevet en hel mani, at når der kom strøm på båden skulle støvsugeren i sving.

Plau

Efter havnedagen i Parchim, gik turen videre til byen Plau som ligger lige hvor kanalen munder ud i en af de større søer ”Plau See”. Vi ankom sent om aftenen og havde ret svært ved at finde plads. Det vil nu sige, at havde vi kunnet gøre som vi først havde tænkt os, var der rigeligt med pladser. Men en havnemester råbte os an og „ordnung muss sein,“ vi fik anvist to pladser længere inde i

havnen. Det gik an for Frynsen, men Buster var for bred. Efter at vi havde prøvet adskillige anviste muligheder bandt vi os fast til broenden, nøjagtigt som vi havde planer om fra starten.

Nå! havnemesteren var nu ganske hyggelig og der kom straks nationalitetsflag ud på havnens flagspil visende de nationaliteter der var i havnen. Uheldigvis satte han et svejtsisk flag for os danskere, men fik dog rettet fejlen næste dag.

Havnen i Plau var en af de største vi mødte på turen. Havnen og bygningerne var nyopførte, og på entreprenørskiltet stod der at det var opført med EU tilskud til fremme af turismen i regionen. Havnens tekniske udstyr var flot og i orden, men der er nu lang vej før man kan tale om at tiltrække turister. Der var absolut ikke noget af det der giver miljø i havnen. Man kunne sidde i sin båd og dermed færdig.

Næste formiddag var der stor aktivitet på havnen, der skulle om nogle dage være regatta med dampdrevne både, og nu skulle der søsættes et par stykker. Det var alle nyere byggede kopier af veteranskibe. Det var spændende at se det meget nypudsede kobber og den røg og damp som bådene frembragte. En af bådene havde man fået fejlplaceret i stropperne, da kranen løftede den op fra traileren, hængte den meget skævt.

Det gav ikke anledning til de store bryderier, 3 mand op på stævnen af båden, så hængte den lige og kranen kunne løfte båd og passagerer ud over kanten og i vandet. En måde at løse et problem på som vi absolut ikke skal anbefale i vor hjemhavn.

Müritz

Endnu to dages sejlads og vi var fremme ved et hjørne af Müritz. Vi kom dertil sidst på eftermiddagen og sejlede direkte til første og største by Warrren. Vi skulle proviantere lidt. På vej over denne første del af søen forsøgte vi at søsætte en lille båd med to master og med to flag på, for at markere, at nu var vi inde på Müritz. Båden bestod af et stykke træ, flagene var dels en Ry-stander og dels et lille dannebrogflag. Desværre var flagene for tunge for båden, især da de blev våde. Nå pyt, vi fik dog et par billeder af seancen.

Orca melder at de kun er en dags-sejlads fra Müritz og vi aftaler at mødes næste dag ved en havn ikke lang fra søens midtpunkt. Havnen hed Sitov dorf. Ca. midt på søens vestlige side. Sitov dorf var blevet anbefalet og der var absolut også en flot natur i området, og så som noget af det tyskerne åbenbart lægger vægt på, udendørsrestauranter, gøgl og kulørte lamper ved havnen. Nu var vi ikke så heldig med vejret. Det var meget gråt og

regnfuldt, men der blev dog mulighed for en cykeltur i omegnen først på eftermiddagen, senere endte det i kraftig regn og meget vind. Alt det planlagte halløj og festivitas på havnen blev lukket ned. Meget synd for de mange ålerøgerier som netop havde fyret op i ovnene hele eftermiddagen.

Endnu et uvejr.

Natten blev barsk. Havnen som lå i en østvendt vig på søens vestside bestod af flydebroer og pæle. Der var overhovedet ingen læmoler. I løbet af natten kom der meget kraftig vind fra øst og der var så meget uro i havnen at ingen kunne sove ret længe af gangen. Bådene hamrede så hårdt i fortøjningerne at vi må undres over at ingen blev rykket løse. Næste morgen var vinden aftaget noget, men det blæste dog fortsat en del.

Selv om besætningerne bestemt ikke var udhvilede næste morgen, skulle vi alligevel af sted mod søens centrum, Lystynde Müritz Mitte Ubr/w/12s/8km, som vi havde udpeget som vendepunktet inden turen gik hjemover.

Søen Müritz er 28 km lang og 14 km bred, og vanddybden varierer fra 4 til 30 meter, et enkelt punkt er opgivet til 32 meter. Søen har en størrelse der sætter den i stand til at påvirke det lokale vejr, og søen er kendt for at kunne frembringe sine egne tordenbyger. Langs stort set hele søens østside er der et mægtigt reservat med meget store frie arealer grænsende op til søen. Reservatet må ikke betrædes uden særlig tilladelse. Dette gælder såvel fra land- som søsiden.

På såvel turen op til søen som på selve søen var vi meget imponeret af vandet. Det er rent og klart

og når lyset falder rigtigt kan bunden ses flere meter nede. Det vand vi sejlede i der sidst i juli lignede meget det vand vi ser i Slåensø i forårsmånederne, og er i en skærende kontrast til hvad vi sædvanligvis ser på vore hjemlige søer. Man kan selvfølgelig altid funderer over hvad der giver forskellen, men der er næppe tvivl om at Müritz har god fordel af at der på søens ene side overvejende er de store reservatarealer, og at der på den anden side af søer er et meget tyndt befolkningstal og relativt få og små byer.

Da vi havde sejlet ca. en halv time fra havnen i Sitov i nogen vind og uroligt vand fra nattens uvejr, fik vi en ubehagelig oplevelse. Ret foran os var der en bundgarnsjolle uden mandskab. Vi sejlede tæt hen til båden og kunne se at det var en båd der var i brug der var mange redskaber ombord. Foran på båden, men ikke ved bådens stævn hængte der en line i vandet og båden drev noget. Hvor var manden?

Vi fik prajet en tysk lystbåd og fik ham overtalt til at kontakte søpolitiet. Det var bedre, at det var lokale folk der fulgte denne opgave en os turister. Derefter sejlede vi mod Müritz Mitte.

Fremme ved bøjen forsøgte vi at få nogle gode fotos af bådene ved bøjen. Egentlig burde vi have lagt et anker og åbnet en flaske vin. Endelig var det lykkedes Ry både at nå Müritz. Men der er jo det med vejret, der var alt for meget vind til at ligge og sveje rundt ved bøjen, så kort efter gik det nord og hjemover. Det er nu alligevel en oplevelse at være midt på sådan en indsø, der har størrelse som Storebælt og en vandoverflade der opfører sig næsten ligesådan.

Hjemrejse fra Muritz vil komme i næste nummer.

Leo.

Arrangementskalender

Januar

Tirsdag den. 14. Kl. 19.00

Klubaften

Video- og billedaften fra 3 Rybådes tur til Müritz. Der fortælles om turen til Mecklenburgsøerne i det nordlige Tyskland (Pommern). Om oplevelserne undervejs: Et landsstævne på Bornholm, gennem Berlin, ad floderne Oder og Elben og ad kanalnettet, der forbinder det store søområde.

Lørdag den 25. Kl. 19.00

Gule Ærter.

Traditionen tro igen dette specielle arrangement, hvor køkkencheferne demonstrerer deres kunnen. Prisen er ligesom tidligere så lav, at alle kan deltage.

Februar

Tirsdag den 18. Kl. 19.00

Generalforsamling.

Årets vigtigste begivenhed, hvor alle har mulighed for at øve indflydelse på, hvad der skal ske i Ry Bådlaug og på havnen.

Marts

Tirsdag den 25. Kl. 19.00

Klubaften.

Sverige på tværs.

Denne aften bliver der mulighed for at komme med på en dejlig tur igennem Sveriges smukke landskab. Fra Göteborg sejles til Dalslandskanalen og videre over Vänerne gennem Götakanalen. Foredragsholder Carl-Ove Thor.

April

Søndag den 6. Kl. 10.00

Standerhejsning.

Starten på den nye sæson. Der er som sædvanlig kaffe og rundstykker i klubhuset. Der er også, som tidligere, mulighed for at medbringe maritimt udstyr og sælge dette på den traditionelle auktion.

Birthe Børgesen

Efter knap to års sejlads kræver det mod, mandshjerte og den rette indstilling at tage på seks ugers ferie i båden. Men lykkes det, så er der masser af oplevelser forude. For Andreas gik foråret 2002 med at planlægge en seks ugers sejlads gennem de tyske vandveje, så søkort og landkort var vigtige og fyldte meget på køkkenbordet. Mit forår gik med gymnastik to gange hver uge. Sammen med 45 andre trænede jeg til Landstævnet. Vi skulle selvfølgelig deltage, og det samme skulle vores søn Martin med sit efterskolehold. Derfor var mit krav til seks ugers sejlads, at den skulle begynde med kurs mod Bornholm og Landstævnet.

Hård sejltur til Bornholm.

Klar til afgang, det er søndag den 23/6 kl. 10.30:

Vi har sagt farvel til hund, børn og børnebørn -og jeg har forlængst fortrængt den lange sejltur på kanalerne. Nu gælder det Bornholm. Martins kammerat Bjørn på 17 år gør os følgeskab til solskins-øen. Vejret er ikke det bedste, men afsted, det kommer vi. Planen er at nå Korsør, men vi når Kerteminde i store bølger og vind på omkring 10-12 sec.meter, da klokken er omkring 17.

Mandag ankomst Omø kl. 12. En dejlig ø, hvor vi får tanket op og sætter kurs mod næste mål, som er Madsnedø. Vinden er 8-10 sec. meter, men vi har medvind. I Smålandsfarvandet bliver vi overrasket af for lille vanddybde og strøm mod øst. Det giver høje bølger og er ubehageligt, fordi vi ikke har forventet den slags pro-

Med ORCA til Landstævne på Bornholm, Berlin og Müritz

blemer. En hård tur på 28 sømil.

Nu er målet Rønne Havn. Vi beslutter at sejle kl 3 om natten. Så kan vi nå Rønne Havn så tidligt som muligt. Vejudsigten melder om vindstille til dagen efter. Desværre er det regnfuldt og mørkt, så klokken bliver 5, inden der er afgang. Det er totalt vindstille, men bølgerne er høje, alligevel er der stemning for at sejle.

Sejladsen byder på store bølger og hårdt arbejde, når Orca skal styres på rette kurs. Madlavningen bliver også temmelig turbulent. På et tidspunkt ryger bordet om på siden, og det er kaptajnens fine glas, der kommer skår i. Men ellers er det kun søkort og bøger, som ryger. Det samme gør iøvrigt Bjørns appetit.

Vi har ingen landkending, ingen telefonforbindelse, ingen skibe i syne, ja ikke engang en måge kan vi få øje på.

Men ellers er alt vel ombord med godt humør og vandede vittigheder. De sidste to timer inden Rønne blæser det op. Nu kommer der endnu mere gang i Østersøen, men det er et lyspunkt pludselig at kunne se land. På det tidspunkt har vi sejlet i ti timer, og mandskabet er ved at være totalt slidt ned efter en tur på 110 sømil, men nu er lystbådehavnen i syne. Med møje og besvær bliver Orca fortojet efter en både hård og oplevelsesrig tur.

En ubeskrivelig indre følelse af lettelse breder sig i båden, turen har været lærerig. Men nu melder sulten sig. Selv vores gast Bjørn får hurtigt turen på afstand, og appetitten kommer igen, så nu er

det tid til mad og rødvin.

Bagefter får Bjørn cyklen fra borde og turen går til kasernen i Rønne, hvor kammeraterne fra efterskolen ligger i telt, mens de venter på at deltage i Landstævnet. Andreas og jeg nyder stilheden, og jeg tror, at Andreas' behov for en smuttur til Christiansø var lagt på hylden for en tid.

Åbningen af landstævnet.

Torsdag den 27/6 deltager 20.000 i indmarchen på Landstævnet. 2300 efterskoleelever i blå dragter. Det skal opleves. Verdensholdet giver en flot opvisning. Stemningen er fantastisk, når så mange er samlet. Det suger i maven ved at tænke på, at man selv er en del af det. At blive genkendt af en glad stemme efter de fire år, som er gået siden Landstævnet i Silkeborg -Hej, så mødes vi igen, skønt at ses igen.

Og så er et landstævnehold noget særligt, for næsten ingen kender hinanden på forhånd, og vi er på forskellige niveauer. Det er vigtigt og givende at acceptere hinanden og det er hele ånden i stævnet. En kanondag er forbi og vi er bare brugte.

Fredag morgen trommer regnen på ruden og det blæser. Orca slår sig i tøjret. Trods vejret fejler gejsten ikke noget. Jeg skal op og med bussen til Åkirkeby, hvor mit gymnastikhold bor. Stemningen er afslappet og lysten til at bevæge sig kommer så snart „Dream on“

giver start-signalet til opvarmningen. Det er en helt speciel følelse, der sidder fastgroet i en, og som stadig giver sugen i maven, når musikken lyder.

Hjemme i Orca rydder Andreas op, så der ser knap så beboeligt ud. Det er heldigt, for vi er en tre stykker, som har brug for ro og måske også lidt ost og rødvin. Engangsregnfrakken er forlængst slidt op, vi er våde, men også mættet af oplevelser for en tid.

Vores opvisninger

Lørdag er opvisningsdag. Fællestæningen begynder klokken 9. Desværre i silende regn. Kl. 11.15 skal vi ind på stadion. Ak, der sidder kun nogle få forfrosne tilskuere oppe under tribunen, men humøret hos os fejler ikke noget. Århus-holdet kan klappe af sig selv, mens regnen styrter ned. Endnu engang er der gang i de vandede vittigheder .

Bagefter skal vi videre til Åkirkeby, hvor vi skal lave opvisning på Torvet. Det bliver en stor oplevelse, solen skinner og publikum giver os hele armen, så der er rigtig „hoppe-hoppe“ stemning. Efter omklædning er vi alle klar igen i bussen. Nu går turen tilbage til Rønne, hvor efterskolerne skal give opvisning.

Det bliver en oplevelse af de store. Klokken 15 er plænen på stadion fyldt op med 2300 unge mennesker. samtidig er solen kommet til Rønne og vinden får flagene til at spile sig ud og stå vandrette i vinden. Det bliver en

flot opvisning. Den hårde træning giver fuld valuta, bifaldet bliver bare ved og ved. For mig er det en oplevelse, der får nakkehårene til at rejse sig. Det er bare skønt at se sin søn stå der i flokken blandt sine kammerater. En uforglemmelig oplevelse, ja en rigtig stjernestund.

Det er Shu-bi-dua og fyrværkeri, der slutter det officielle lørdagsprogram af. Vores program slutter med besøg af en flok trætte efterskole-elever på besøg i Orca. Ivrige efter at dele deres oplevelser med Orcas mandskab

Sidste stævne-dag

Søndag er afslutningsdag for Landsstævnet. Og afslutningsceremonien er godt iscenesat. En hvid hest med dannebrog på ryggen er et indslag, vi sent glemmer. Hele gymnastikholdet er samlet til spisning i Åkirkeby, hvor vi senere på aftenen skal til koncert med Lene Siel, Jesper Lundgård og Stig Rossen. Jeg tror aldrig før, de har sunget for så mange paraplyer. Den aften drukner totalt i regn. Så der er gensynsglæde og varme tanker, da vi drivvåde og kolde kunne gå ombord i Orca senere på aftenen. Lidt dejligt at have sit hjem med. Efterskoledrengenes våde tøj pyntede ekstra og fik vores hjem til igen at se

beboet ud.

Det dårlige vejr på Bornholm er glemt nu. Det er de gode minder jeg gemmer, og dem er der mange af fra Landsstævne 2002. Et kanon Landstævne, der sparker r-!

Til søs igen.

Mandag er store hviledag vi flytter ud i fiskerihavnen, det er bestemt ikke nogen udsøgt fornøjelse, der er stadig kæmpebølger. Tirsdag er så sidste dag på Bornholm, mange ting skal gøres inden afgang mod Polen. Cyklerne skal lappes, der skal vaskes tøj og

købes havregryn, fyldes diesel på og vandtanken er også tom, og den sidste liter mælk skal hentes. Klokken tre er vi klar til at tage afsked med solskinsøen. Vejret er rimeligt, men der blev banket pæle de første par timer, ellers fik vi en fin tur, hvor autopiloten fik lov at gøre gavn.

Efter 45 sømil når vi den Polske grænse. Kl. ca. 23 er vi ved den Polske told i Svinemünde. Det er bulder mørkt. Ved tolderens hjælp kom vi sikkert ind til en lille skummel lystbådehavn. Vi får Orca fortøjet kl. ca. 01. Humøret er rimeligt, selv om der er flere blandt det trætte mandskab der absolut ikke har lyst til mere natsejls.

Det er nu helt gået op for mig, at landsstævneoplevelserne må lægges på hylden, at sproget er anderledes og uforståeligt, - Hvad fa'n sku vi egentlig her! - Fem uger og uden kendskab til det Polske og Tyske sprog. Og mindst 500 sømil på floder og kanaler foran os.

Afgang kl. 9 fra Svinemünde og over Stettinerharf mod Stettin. Turen gik ad Vest Oder fordi der var mindst modstrøm. I Mescherin udklarerer vi fra Polen og sejler ind i Tyskland. Meget flinke toldere begge steder og det hele tog kun et kvarter.

Da vi nærmer os Freidrichsthal begyndte trætheden at melde sig. Drengene fik øje på et par vesttyskere, der velvilligt vinkede os ind til deres private bro. De tilbyder overnatning og rundvisning i deres egen båd. Så efter meget uforståeligt snak tog vi os en cykeltur i nationalparken i Freidrichsthal.

Dagen efter er vi klar til nok en tørn. Efter et par timer er vi i byen Schwedt, hvor vi fik handlet ind. Byen var en industriby fra DDR tiden, og rigtigt meget dårligt bygningsværk kunne ses overalt, men

somme.

Vores første sluse har vi endnu til gode. Det tager ca. en times sejlads at nå til Hohensaaten, hvor slusen skal prøves. Bjørn styrer Orca. Ved slusen er det en overkommelig opgave, Vi blev kun løftet 0,9 meter op. Inde på bredden ligger den seværdige "RIESA" en hjuldamper med dampmaskine fra 1897. I dag fungerer den som museumsskib. Så Hjejlen kan føle sig ganske tryk, her er der ingen konkurrence.

Vi får snart hæveværket Niederfinow i sigte, og det imponerer allerede på lang afstand med sin 60 meter høje jernkonstruktion. Der er ventetid ved hæveværket og træls er det at skulle døje med drengenes dårlige musiksmag og vittigheder, som blot er gentagelser fra dagen før. Det gik straks bedre, da der blev grønt lys for slusen. Orca er eneste båd i dette kæmpe badekar, som er 85 gange 12 meter. Orca sejlede stolt ind, og blev løftet 36 meter op. Det er utroligt at kigge ud over trætoppene og se ned på et sportsfly som kommer forbi.

Turen i hæveværket tog kun 5 minutter. Som drengene sagde "det er noget der rykker". Efter denne store oplevelse fortsætter vi til Ebberswalde. Hvor vi lægger til ved en nyopført industrikaj. - Meget kedelig, men vi fik en rolig nattesøvn efter 67 km sejlads.

Mod Berlin

Dagen efter begyndte med morgensang, drengene satte en CD på med Bonnie Taylor. Solen skinner og kaffen smager ekstra godt. Vi er nu på vej mod Berlin bydelen Spandau. På kortet kunne vi se, at vi skulle sejle en strækning på 36 km til vi kom til næste sluse Lehnitz ved Oranienburg. Her skulle vi sænkes 6 meter, men inden vi fandt en liggeplads for

natten, har drengene lige et projekt med at afprøve redningsveste. Selvfølgelig med gummibåd og fuld skrue på motoren, og en tøjsnor som bindeled. Det gik ret vildt til. Vandet var tyve grader, så der var ingen farer for forfrysninger.

Drengene syntes ligeledes at skruen på Orca havde haft nogle mislyde, så de blev enige om, at den skulle undersøges for søslanger. Og fantasien manglede ikke noget, da de tog støvsugerslangen som snorkel.

Vi to andre syntes det var befriende at slippe for sejlads og søkort for et stykke tid.

For natten fandt vi en hyggelig lystbådehavn lige over for Eiswerder øen. Det vi ikke vidste var, at lavtgående fly hvert tiende minut skulle ødelægge roen, men lidt søvn fik vi da.

Dagen efter brugte vi som store vaskedag, det er nemt med vand-slangerne her og Orca så bare brugt ud, både indvendig og udvendig, så det blev hovedrensning. Først omkring klokken tre er vi sejlklar, og alt skinner af renhed.

Vi fik oplyst, at sluserne direkte til Floden Spree er under reparation, så vi måtte tage en omvej for at nå til Berlins hjerte. Klokken er ved at være 20 og her helt tæt på Berlins herligheder, er vi heldige at finde en ledig "Sportsbootanleggsplatz" hvor vi måtte ligge max 24 timer.

Der var ingen faciliteter af nogen art, men til gengæld er det helt gratis at ligge der.

Alle var enige om, at som det første måtte vi prøve et af Berlins spisesteder. Drengene tog cyklerne i forvejen, for med deres

tyskkundskaber skulle de gøre deres del. Hurtigt fandt de stedet, hvor der stod "Spis hvad du kan for 90 kroner" i dette tilfælde var det revelsben. Drengene satte adskillige portioner til livs. De undrende blikke fra personalet kunne de ikke tage sig af.

Endelig en storby, nu skulle den udforskes. Så efter en tre timer, hvor det for længst var blevet mørkt, kom drengene og fortalte at de havde fundet en sej netcafe'. Det var en storby der gjorde indtryk.

Byen over byerne

Næste morgen vågnede vi igen med solen stående højt på himmelen. De store turistbåde kom sejlede tæt forbi os, det gav en speciel stemning. Vi må på opdagelse, der var fuld gang i både kaptajnen og mandskabet. Vi så alle de berømte bygninger fra vandsiden, op til flere gange sejler vi frem og tilbage for at beundre dem fra alle sider, "Domkirken, Banegården, Kongreshallen, Regeringsbygningen med den store glaskuppel, de nordiske ambassader og fjernsynstårnet på Alexander plaz. Det hele var overvældende.

Rigsdagsbygningen i Berlin

Drengene fik vi listet med til Brandenburger Tor, men vi er så uheldige, at det kun er hvidt plastik vi kunne se. Bygningsværket var simpelt hen pakket ind, som så mange andre bygninger her, som er under renovering.

Midt imellem de hundrede aktive kæmpekraner og i Berlins byggerod, er det meget befriende at opleve, at kæmpebyen også har oaser af grønne parker. De næste dage var bare oplevelse på oplevelse. Utroligt var det og temperaturen var omkring 30 grader, vi måtte ofte søge skygge i Orca.

Med nogen spænding har vi fulgt en tysk båd turist's dårlige opførsel, her ved de "gratis" liggepladser. Søpolitiet passerer ofte forbi, og de har bare helt styr på, hvor længe alle har opholdt sig på pladsen. - "Det er kun et spørgsmål om tid" sagde drengene, "så får han balladen". Ganske rigtigt så kom politiet og afleverede en seddel til den nu noget højlydt arrige tysker.

Vi oplever byen Berlin, vi oplever også et uvejr vi sent glemmer. Efter endnu en varm og solrig dag, trak nogle mørke skyer frem på himmelen. Vi er på det tidspunkt en seks til syv hundrede meter fra Orca og oplevede det som alt blev totalt stille. Vi kunne fornemme at et voldsomt uvejr var på vej.

Vi løb alt hvad vi kunne og pludselig stod himmel og jord i et. En orkanagtig vind fik sand og affald til at flyve os om ørene, og hvad der var af parasoller og havestole fløj hen ad gaden. Orca lå heldigvis i læ af en høj betonmur. Men det forhindrede ikke sandet i at fyge ind, hvor der ikke var lukket af. Store bølger rejste sig på den ellers fredelige kanal og dette mareridt varede kun ca. 10 minutter. Der blev derefter en hyl med brandbiler og ambulancer de næste par timer. Der var et skrækeligt tordenvejr resten af natten, men ikke truende nær.

Dagen efter skulle drengene hjem med tog her fra Berlin. Så det kalder vi så det første kapitel af vores ferie.

Da toget var kørt, blev der faktisk

meget stille. Efter det tætte liv i båden med to teen age drenge opstod der lidt af et tomrum. Ja, der indtrådte faktisk lidt af en krise, da vi prøvede at opspore en dansk avis. Det var selvfølgelig uden resultat og samtidig løb vi tør for rødvin, møjdag.

Nå, nu skal der ske noget andet. Berlin kan vi alligevel ikke gøre færdig på tre dage. Vi tog afsked med byen i flot solskinsvejr for at sejle videre til Potsdam. Vi sejler på Teltow kanalen og det var uhyggeligt at se de skader som uvejret havde forvoldt. Knækede grene og hele træer flød på kanalen. Vi så adskillige huse der havde mistet taget, og hørte om en ø i nærheden, hvor lynet havde slået ned i en spejderlejr. Et barn var dræbt og flere kvæstet. Telefonen hjemmefra kimedede for at høre om alt var vel ombord.

På kortet havde vi fundet en lille havn som vi bestemte os for nær Potsdam. Vi var heldige igen, havnemesteren stod og ventede på gæster. Det var længe siden han sidst havde mødt en dansk båd. Og for øvrigt havde vi ikke mødt en eneste dansker på turen hertil. Den lille lystbådehavn hed Neustader Havelbucht. Det skulle vise sig at Potsdam var endnu mere interessant end Berlin.

Cyklerne er rigtigt i brug her. Vi ligger meget centralt, alt er indenfor en radius af to kilometer. Der er Sanssoucis parken som blev etableret i 1744. Det yndefulde slot Sanssoucis ligger i denne kæmpe park, hvor der er strøet rundt med fontainer og skulpturer. Parken huser også et kinetisk tehus med forgyldte figurer rundt om bygningen.

Potsdam klinger også af krig og besættelse. Det var på slottet Cecilienhof, at stormagterne holdt deres konference i 1945 for at få ordnet delingen af det besejrede Tyskland. Der var Truman med A-

bomben i baglommen, Churchill med cigaren og Stalin i sin hvide uskyldsrene uniform. De mødtes her i juni 1945 netop for at trække grænserne.

Potsdam er en imponerende by og rart er det at kunne cykle rundt i parkerne. Marmorpaladset så vi også, det var særdeles imponerende. Potsdam er bestemt et besøg værd og føles ikke nær så hektisk som Berlin.

Havnemesteren var en oplevelse i sig selv og hans omsorg for Orca og mandskab var helt overvældende.

Ak ja, der melder sig lidt hjemve nu og da. Vores barnebarn er lige fyldt et år og på mobilen blev der givet udtryk for, at nu har i været væk længe nok. !!! Men vi har mange oplevelser til gode endnu, for snart skal vi mødes med Frynsen og Buster.

Havnemesteren i Potsdam gav os mange gode råd og ønskede os god tur mod Müritz. Havel kanalen i retning mod Müritz var nu ret kedelig, Kun nogle høje poppeltræer langs bredderne er den synlige natur.

Cecilienhof

Ved middagstid kom vi til slusen Lehrts. Her var der kø. Vi kom hurtigt i snak med to hold tyskere

Alle tre både ankommer til Zehdenick sent på aftenen. Her overnatter vi alle. Det havde været en hård arbejdsdag, 110 km havde vi sejlet, så vi havde godt nok lyst til at se kniv og gaffel.

Den aften blev der ringet fra Frynsen at alt var vel ombord og at Buster og Frynsen sandsynligvis ville nå Müritz om et par dage

Vi havde en aftale med de to tyske følgebåde, at vi sejlede videre fra morgenstunden, det var lidt hyggeligere at have følgeskab. Det gik godt med kommunikationen, syntes vi da selv! Snart kom vi til slusen Brederiche og der var igen ventetid. Det ene hold tyskere var godt kendte her og viste os op til et lille landsted med en gårdbutik. På stedet var der hængebugsvin, får og geder høns og køer. Her fik vi handlet gedeost.

Vi sejler nu videre på Müritz-Elde wasserstrasse. Det var det skønneste område vi indtil nu havde sejlet i. Floden snor sig som en slange gennem landskabet og vandet er helt klart. Alt er meget frodigt. Det var første gang at vi havde en naturoplevelse større end, hvad vi kan opleve på Silkeborgsøerne.

Indsejlingen til Mirrow er kantet med hundredvis af små træhuse på pæle. De bliver alle brugt som en slags sommer- eller fritidshuse. Mirrow ligner ellers alle andre østtyske provinsbyer, hvor der alle steder sker en gennemgribende restaurering. Det ses især bag facaderne. De to tyske både finder en havn nær Mirrow, hvor vi overnatter.

Nu var det overskueligt at finde Müritz. Ved næste sluse havde lystbådene glemt kø- kulturen. Vore tyske venner fortalte os, at nu var det vores tur til at følge efter ind i slusen. Medens vi ventede ved slusen fik vi hilst på endnu et par tyske både, som

gavmildt delte ud af deres hjemmefryg. Vi trængte til ”en til halsen”. En flydende pram med isvafler udnyttede også de ventende lystbåde.

Denne nat lå vi for svaj i et stille romantisk søområde ved navn Zolten. En spændende dag sluttede af med masser af fuglesang.

Næste dag skulle vi kun sejle nogle få hundrede meter for at komme igennem sidste sluse inden Müritz. Nu var vi „hug“ på at få sejlet nogle kilometer over Müritz for at mødes med Ry- bådene.

Turen over Müritz var en voldsom kontrast til det flotte område vi lige havde sejlet igennem, det var da sjovt nok med farten, men, !!

Lystbådhaven i Sitow dorf kan vi lige skimte i kikkerten. Og helt klart ser vi Ebbes hilsen fra broen. Det var rart med kendte ansigter, og rigtigt hyggeligt at der var reserveret plads til Orca, jo vi følte os velkommen.

Når jeg ser tilbage på vores 40 dages ferie så var der:

Hård vind 11 til 12 m sec, regn, hedebløge, orkan i Berlin, havblik. Vi har sejlet 1000 sm. Brugt 1300 liter dieselolie, været i 50 sluser og et hæveværk. Oplevet store og små byer's forskellige kulturer, oplevet fremmede sprog, hjemve, spænding, sejlervenner, og frem for alt humor. Ja det er alt, hvad en ferie skal indeholde.

Folk der mødes skaber energi!

Godt nytår og tak for år 2002.

fra Orca's mandskab.

Ry Bådlaug byder velkommen til nye medlemmer

Kirsten Neergaard
Peter Frieboe
Knud Mikkelsen
Erling Mathiesen

Skanderborg
Ry
Ry
Ry

Juletræ for børn og voksne

Søndag d. 1. dec. 2002

Forventningsfulde børn venter spændt!
Tror I julemanden kommer?

Jah! - Nu kommer julemanden,
og han har en sæk med, mon det
er gaver til os?

Jo! Han havde julegaver med! Og der blev
danset om juletræet og vi fik godte-poser og
mor og far fik gløg og æbleskiver.
„God eftermiddag“!

SLADREBÆNKEN

Sejle op ad åen.. sejle nedad igen.. I det skønneste efterårsvejr med høj sol, sejlede det gode skib JORAN på efterårstogt til Silkeborg for at besætningen kunne indtage den legendariske lørdags-spise på restaurant "Indelukket". Herlig frokost med koldt og varmt.. både til at tygge og til at nedsvælge.

Sen eftermiddag.. eller var det nu først på aftenen, gik turen tilbage. Den tre mands store besætning følte en vis form for velbehag, og næsten hjemme igen skulle åen gennemsejles.. uha, hvor er der mørkt så'n en efterråsaften... Skipper måtte.. drevet af natu-rens kræfter.. forlade roret for at tømme den indre septiktank, og mageligt stående med venstre hånd på teaktræsvæggen og højre hånd til at styre strålen fik kummen rigelige mængder af affaldsproduktet fra dagens høst af "humle".. Under dette var roret overladt til en af de medsejlende gaster/gæster.. Nu har åer sædvanligvis den uheldige egenskab ikke "at sno sig ligeud".. men slår nogle gevaldige.. og til tider uventede sving.

Med besked om bare at "styre".. skete det uundgåelige.. ligeud og BANG.. *aftapningen* i det lille rum blev dermed brat afbrudt (der forlyder intet om fugtskader på tøj eller dørk), men det gode skib stod på grund, smukt placeret mellem to store træer.

Hvordan skibet kom flot igen meldes der kun lidt om, men hjem kom de da... Om de var rystede af oplevelsen? Nej, da ikk' det mindste, for resten af døgnets mørke timer blev efter sigende tilbragt i godt selskab... til halbal i Ebeltoft!!!

Æret være mindet om vores gamle øl-automat.

Den var så stille og diskret, at man ikke bemærkede dens tilstedeværelse før nogen trak en øl. Disse dyder genfinder man absolut ikke hos dens afløser.

Birgers foto ved Pigemad

Hoffotograf Birger sås også blandt gæsterne til Pigemad, og møt og tilfreds besluttede han sig til, at nu måtte tidspunktet være inde til at begynde at forevige begivenhederne. Som tænkt så gjort. Birger fattede det redaktionelle kamera og begav sig på rundtur mellem bordene. Nu er han jo altid en kær gæst ved en god sammenkomst, så en hurtig rundtur blev der ikke tale om. Der skulle snakkes og berettes og slås på skuldre, hvor han kom frem. Og så tages billeder til Ankeret, forstås. Der var lige lidt tekniske vanskeligheder med apparatet. Det kunne Birger ikke forstå. Venlige sjæle foreslog ham at lukke op og se efter indvendigt, hvilket han tålmodigt overbærende afslog..... Måske han skulle have gjort det alligevel, for ved en efterfølgende granskning af problemet, viste det sig, at der skulle en ny film i apparatet!

SLADREBÆNKEN

Karen og Ejvin (det er dem fra Fyn) var på vej til standerstrygning i Ry. Men de nåede aldrig frem. De kørte bidevind hele vejen, og det kunne Corsaen ikke lide, og da de nåede til Hedensted, blinkede alle lamper på instrumentbrættet, så de vendte om og kørte hjem igen. Nu var vinden plat læns, og det kunne Corsaen lide, så den spandt som en mis hele vejen hjem.

Mon de skulle prøve at krydse næste gang, de skal til Ry???

Singing in the rain!

Hørt på Nokken:

Hvem var det, der var julemand ved bådelaugets juletræsfest?

Det var da „Bette P“!

Nå, jeg troede det var bageren.

Nej, han har vist kun fluer i hovedet!

Hvem? „Bette P“?

Nej, bageren!

Nå, så er det vel derfor han af og til klager over susen for ørene.

Hvem? „Bette P“?

Nej, bageren!

Indkomne forslag:

Der er til redaktionen fremsendt et forslag om at Birger udstyres med et digitalkamera, for der skal man ikke skifte film.

Forslaget er fremsat anonymt, så det kan desværre ikke tages alvorligt.

Det maritime indslag.

Jørgen Bådebygger er en meget rolig og besindig mand!!!!

Det viste han ihvertfald den dag da fru Dorte „kom til“ at bakke deres nye bil ind i siden på nabosens bil. Jørgen sagde ingenting, men i nattens mulm og mørke hængte han 4 store fendere på det fælles køretøj.

Den opmærksomme læser vil lede forgæves efter et indslag om LINE i dette nr. af Ank'ret

Karen Johnsen

Lørdag den 12. oktober – på randen af kartoffelferien ganske som traditionen byder – var vi inviteret til et af årets gastronomiske højdepunkter, som i år var PIGEMAD med undertemaet ”Det mexicanske køkken”.

Alle gane- og læ- og bramsejl var sat til, og dagen igennem havde holdet, der bestod af Tina, Anne Marie, Joan og Hanne, dækket flotte efterårsborde og kokkereret og arrangeret til den store guldmedalje. Og guld fortjente de, for det var flot og overdådigt og det smagte herligt!

Som sædvanlig var der udsolgt – ca. ½ hundrede forventningsfulde ”stamgæster” var mødt op. Godt for os fra de sydlige provinser at arrangementet afholdes mens det stadig er tilladt at have skuden i vandet, så vi har et sted i nærheden, hvor vi kan overnatte. Dog heller ikke her fornægter medlemmernes store gæstfrihed sig, for vi havde såmænd fået tilbud om overnatning på fast grund.

Efter velkomstdrink og tapas (det hedder vist sådan nogle små læk-

kerbidder med skarp dip) blev vi budt velkommen af Tina, som kort beskrev menuen og fremhævede nogle af bestanddelene. Og så var det tid til at gå løs på forretten, en herlig og krydret kødsuppe med pastastykker. Det er ved at være nogen tid siden, men ved erindringen løber tænderne stadig i vand. Nogle gæster fandt så stor behag i denne forret, at de nærmest forspiste sig i den, andre havde lugtet lunt og gemt lidt appetit til de næste herligheder. Nu forestod et større stykke serveringsarbejde, da menuen bestod af et antal grundretter og et stort antal tilbehørsvarianter. Jeg hørte efterfølgende, at der havde været over 100 småskåle i sving (og så har jeg noget med tal, så det kan s’værn godt have været endnu flere).

Under hovedretterne blev kokkene opmærksomme på at endnu en komponent skulle bringes på banen. En ægte mexicansk øl ved navn Coruna. Min bordherre, en virkelig feinschmecker hvad øl angår, var hurtig til at bedømme den, og Rudolph var hurtigt tilbage på den kendte boldgade igen. Mætte og overordentlig tilfredse (min mormor kaldte denne tilstand

”satisfæet”)

overgik forsamlingen til desserten, der var en himmelsk italiensk is med marinerede svesker.

Under spisningen tog formand Leo ordet og tak-

kede for indsatsen, hvorefter han forestod valg til næste års mandekokkegruppe (såvidt den udsendte har forstået så er der, med enkelte afvigelse tale om en genforening af en af de første mandemandsgrupper). En lille historie havde Leo også fundet frem som underholdning.

Et hjørnebord fyldt med herrer havde tiltrukket sig lidt opmærksomhed fra festens begyndelse. Om end nydelige og vandkæmmede så d’herrer umiskendeligt udkørte ud. De genkendes hurtigt som en flok med endog særdeles tætte relationer til aftenens kokketeam, og nøjere gået på klingen indrømmede de, at de i depression over at være efterladt uden kvindeligt selskab på en lørdag formiddag, havde fundet hinanden på havnen og her slået sig sammen om at få tiden til at gå indtil aftenmaden.

Tidsfordriv’et havde bestået i på skift at tømme de impliceredes både for flydende forsyninger. En meget tidskrævende beskæftigelse. De var således først blevet færdige langt henne på dagen. Godt de nåede det!

Som ingen læser vel kan være i tvivl om, så var PIGEMAD 2002 endnu en succes at føje til de foregående. Det er en super tradition. Næste morgen fik vi den triste meddelelse, at der i nattens løb havde fundet en drukneulykke sted på Borre Sø.

Karen udsendt medarbejder fra Fyn

Glædelig Jul og Godt Nytår

Ry Bådlaug ønsker alle medlemmer, vore samarbejdsklubber og andre samarbejdspartnere en rigtig glædelig jul samt et godt nytår.

En speciel julehilsen med tak for hjælpen sender vi til vore trofaste og engagerede frivillige medhjælpere, vore trofaste annoncører i årsprogrammet og vore sponsorer, der alle har ydet en speciel indsats for Ry Bådlaug. Ry Bådlaug opfordrer medlemmerne til at støtte vore annoncører og og sponsorer.

Annoncører og sponsorer:

Albani
Bagergården, Ry
A. Børgesen Mesing
Dixit, Them
Home, Ry
Højgaard, Ry
JC Autolakering, Ry
Jydsk Elektro, Århus
K.E. Maskinbroderi Lystrup
Kvikly, Ry
Låsby Kro, Låsby
Midtjylland Avis, Silkeborg
NB Beton, Galten
Ry Auto-Centrum, Ry
Ry Beton og Trælast, Ry
Ry Bådebyggeri, Ry
Ry Cykel- og Knallertservice, Ry
Ry El-forretning, Ry
Ry Gulvbelægning, Ry
Ry Køreskole, Ry
Ry Park Hotel, Ry
Ry Storkøb, Ry
Ry VVS, Ry

Sadolin Farveland, Ry
Sejs Marinecenter
Statoil
Sønder Ege, Ry
Tulstrup Kro, Tulstrup
UN Maskinservice, Sorring
Virklund Vognmandsforretning

Niels Hovgaard

En ny folkesygdom.

Her i efteråret havde Den Jyske Opera premiere, og ved generalprøven dagen før fik den kvindelige hovedrolleindehaver det dårligt og måtte til læge, men det viste sig, at hun ingenting fejlede sagde lægen, så hun måtte derefter pænt klare premieren, og det gik da også, men hvordan det er gået siden ved vi ikke noget om.

Hvad kommer det nu ANK'RET ved? Jo, det vender vi tilbage til.

Konen herhjemme havde for nogen tid siden nogle meget dårlige dage med ondt alle vegne og i det hele taget uoplagt, og hun skulle endda have passet det mindste barnebarn, der efter sigende godt kan holde forældrene vågne hele natten, så da jeg foreslog at afblæse hjælpsomheden, da andre havde tilbudt sig, sagde hun ja. Da var jeg klar over, at den var gal, og jeg foreslog derefter et besøg i lægehuset, hvor vores læge lyttede og mærkede osv som en læge nu gør. Men da der ikke var feber, sagde hun, at konen fejlede ingenting.

Fjorten dage efter blev jeg ramt af den selvsamme lidelse med helt de samme symptomer, men jeg gik ikke til læge, for det gik op for mig, at den sygdom slet og ret hed 'INGENTING'

Jeg har prøvet at slå den efter, men kan ikke finde den i leksikaer og den slags, men den er slem nok. Det kan jeg stå inde for.

Stadigvæk hører jeg for mig dem, der siger, jamen hvad kommer det ANK'RET ved? Jo, for det kostede os begge gange 3 sejldage på søerne i det gode vejr i eftersommeren, så kom ikke her!

6 sejldage er meget at gå glip af, siger jeg for egen regning og risiko, som altid. Men det værste er, at sygdommen rangerer på lige fod med søsygen. Ingen tager den alvorligt, og i virkeligheden er den nærmest latterlig, fordi den ikke er livstruende. Ja jeg har næsten ondt af operasangerinden.

Til gengæld kan man dog gøre noget forebyggende ved søsygen med piller og den slags, men det kan man ikke med 'INGENTING' (Vidste du i øvrigt, at det eneste virkelig effektive middel mod søsyge, er at lægge sig under et lindetræ.)

Med 'INGENTING'-sygen forholder det sig også sådan, at den ikke er til at snakke om. Forestil dig, at man bliver spurgt: "Hvordan har du det?", og man svarer: "Tak, rigtig dårligt!". Derefter lyder det selvfølgelig: "Hvad fejler du?", og så må man svare: *INGENTING!", og så kan enhver jo se, at den samtale hurtigt får ende.

Sådan gik det sikkert også for operasangerinden!

Hermed ønsker den gamle redakteur alle et godt helbred.

Og hele redaktionen ønsker alle et godt nytår med tak for det gamle og tak for mange gode indlæg.